

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 16. siječnja 2017. podnio Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. studenoga 2016. u predmetu T- 221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh protiv EUIPO-a (NEONART)

(Predmet C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (zastupnici: J. Marn)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (sedmo vijeće) od 11. svibnja 2017. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – C, A protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-257/17)

(2017/C 269/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: C, A

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir članak 3. stavak 3. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 251, ispravak SL 2012., L 71) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.) i presudu Nolan (EU:C:2012:638), je li Sud Europske unije nadležan za davanje odgovora na prethodna pitanja nizozemskog suda o tumačenju odredbi te direktive u sporu o pravu boravka članova obitelji sponzora koji imaju nizozemsko državljanstvo, ako je ta direktiva u nizozemskom pravu proglašena izravno i bezuvjetno primjenjivom na te članove obitelji?
2. Treba li članak 15. stavke 1. i 4. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji predviđa da se zahtjev za autonomnu boravišnu dozvolu stranca koji u okviru spajanja obitelji već više od pet godina zakonito boravi na državnom području neke države članice može odbiti jer stranac nije poštovao integracijske mjere koje su uvjet koji se zahtjeva nacionalnim pravom?

3. Treba li članak 15. stavke 1. i 4. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku na temelju kojega se autonomna boravišna dozvola može izdati najranije od datuma podnošenja zahtjeva?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG protiv Kreis Heinsberg**

(Predmet C-267/17)

(2017/C 269/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Tuženik: Kreis Heinsberg

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽¹⁾ primijeniti na ugovore o javnim uslugama koji se sklapaju izravno u smislu članka 2. točke (i) uredbe, koji u smislu članka 5. stavka 1. druge rečenice uredbe nemaju oblik koncesija za usluge u smislu Direktiva 2004/17/EZ ili 2004/18/EZ?

U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje:

2. Pretpostavljaju li članak 2. točka (b) i članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 pomoću riječi „ali” isključivu nadležnost ili pojedinačnog tijela javne vlasti ili skupine tijela javne vlasti ili prema tim odredbama pojedinačno tijelo javne vlasti može biti član skupine tijela javne vlasti i na tu skupinu prenijeti određene ovlasti ali istodobno zadržati ovlasti intervencije u skladu s člankom 2. točkom (b) i ostati lokalno nadležno tijelo u smislu članka 5. stavka 2. uredbe?
3. Isključuje li članak 5. stavak 2. druga rečenica točka (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 obavezom samostalnog obavljanja glavne usluga javnog prijevoza putnika, mogućnost da unutarnji operater putem društva kćeri koje je u njegovu stopostotnom vlasništvu izvrši tu glavnu uslugu?
4. U kojem trenutku moraju biti ispunjene pretpostavke za izravno sklapanje ugovora iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1370/2007: već u trenutku objave namjere izravnog sklapanja ugovora prema članku 7. Uredbe br. 1370/2007 ili u tek trenutku samog izravnog sklapanja ugovora?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i 1107/70 (SL L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2017. uputio Okresní soud v Českých Budějovicích
(Češka Republika) – Česká pojišťovna a.s. protiv WCZ, spol. s r.o.**

(Predmet C-287/17)

(2017/C 269/05)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Okresní soud v Českých Budějovicích